

sodim, da moraš biti pravi pavliha-sti markaj. Ker pa si tak, te bomo odslej klicali za Pavliho.«

Tilen se zasmije in ostane od-sihmal Pavliha za vse in za vsako-gar...

Pavliha se zgodaj izkaže, kako zna biti odrezav

Neko jutro sedi Pavliha sam do-ma. Vežna vrata so zaprta, le skozi malo okence prihaja svetloba v ve-žo, kjer se Pavliha igra. Da bi mu ne bilo dolg čas, je vzel očetov čre-velj, da si izreže iz njega čoln. Rav-no je prevrtal podplat, da vtakne vanj jambor, ko zagleda skozi okence oprsje jezdecu in konjevo glavo.

»Ali je kdo doma?« vpraša jez-dec.

»Je,« odvrne Pavliha. »Človek in človeka pol in konjska glava.«

»Kako to?« poizveduje jezdec.

»Človek,« ga pouči Pavliha, »sem jaz; človeka pol ste vi, kakor vas vidim, konjska glava pa je glava va-šega konja.«

»Dobro povedal,« se zasmije jez-dec. »Kje pa sta ti oče in mati?«

»Oče je šel, da napravi nemilo in nedrago, mati pa, da nam nakoplje na glavo ali sramoto ali škodo.«

»Kako to?« se čudi jezdec.

»Oče,« ga pouči Pavliha, »je šel na polje kopat jame, v katere naj nemilo in nedrago pocepaajo lovci, ki nam mandrajo žito, mati pa je šla po denar na posodo; če ga vrne premalo, bo sramota za nas, če ga vrne preveč, naša škoda.«

»Poniglavec,« se spet zasmije jezdec. »Anti povej mi rajši, kje moram iti.«

»Koder gosi,« se odreže Pavliha.

Tujec odjaše, a se vrne v hipu, ko je Pavliha pritrdil v svojem čol-nu jambor in napel jadra.

»Fantè,« pravi jezdec, »kam si me poslal? Dejal si, da moram iti, ko-der gosi, tam pa so same mlake in blato.«

»Seveda,« odvrne Pavliha, »kje pa gosi hodijo? Saj samo capljajo; te-ga pa nisem rekel, da jahajte, ko-der capljajo.«

Jezdec že hud, da ga hoče imeti Pavliha za norca, zamahne z bičem proti vratom in zakliče: »Ne razdi-raj mi praznih, če te vprašam za pot!«

»Gospod,« prijazno reče Pavliha, »pot imate zmeraj pred nosom.« Rekši razprostre pred nos pet pr-stov ter pomigne z njimi tujcu.

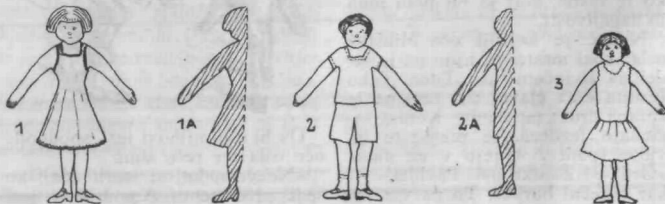
Ko ga hoče ta usekati z bičem, zaloputne Pavliha okence ter pusti jezdecu, da rentachi dalje po cesti.

(Dalje prihodnjč.)

Punčke iz papirja

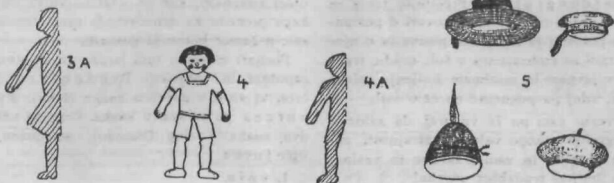
Če spomladi ali poleti več dni nepre-stano dežuje, potem postanejo dnevi dol-gočasni in pusti, da se človeku prav nič

ne ljubi. Posebno otroci nimajo v takim primeru prav nobene spremembe in gleda-jo žalostno skozi okno v deževni dan. No,

mi pa vendar ne bomo v deževnih dnevih gledali kar tja v en dan. Bel papir, svinčnik in škarje imamo vedno pri roki, druga ne potrebujemo; pa si napravimo lahko celo družinico, celo šolo lepih punčk iz papirja.

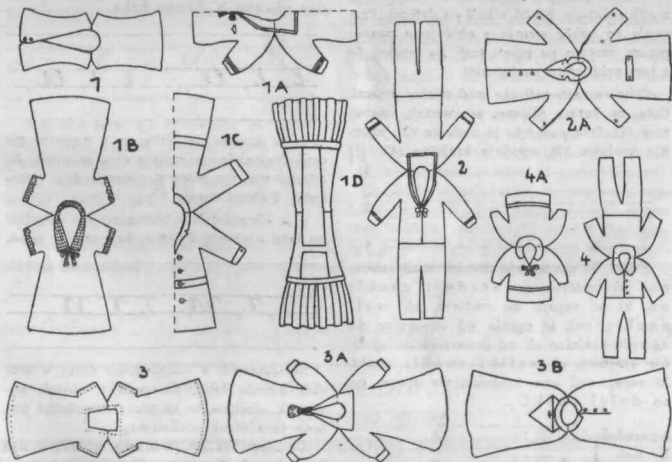
pristojajo punčki zaznamovani s številko 1, oblekce s številko 2 punčki s štef. 2 itd. Na sliki vidimo pod štef. 5 tudi nekaj prav prikupnih pokrival. Oblekce na ramah zganemo in potegnemo punčki čez glavo. Kjer je izrez za vrat premajhen,

Beli trdi pisemski papir zganemo po sredi in si narišemo nanj obliko polovice punčke, kakor vidimo to na naši sliki (1a, 2a, 3a, 4a). Ko smo punčke lepo izrezali s škarjami, jih gladko poravnamo in jim narišemo obraz, lase in perilo (glej sliko 1., 2., 3., 4.).

vrežemo s škarjami spredaj majhen razporek. Seveda lahko oblekce za punčke tudi poljubno prebarvamo z običajnimi barvastimi svinčniki, jim napravimo križaste, pikaste vzorce itd.

Kdor je posebno trgovsko podjeten, si lahko napravi modni salon in prodaja

Nato izrežemo za naše otročičke različne oblekce in plaščke, katerih kroj in izdelavo vidimo na naši risbi. Vse oblekce, ki so označene s številko 1a, 1b, 1c, 1d,

oblekce drugim mamicam, ki imajo enake punčke iz papirja. Take male modistke bodo imele gotovo mnogo odjemalcev.